

ת"פ 48401/12 - מדינת ישראל נגד לנDAO אקספרס בע"מ, אהרון יוסף לנDAO

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 48401-12-12 מדינת ישראל נ' לנDAO אקספרס בע"מ וachs' כב' הש' ש. אבינור

מדינת ישראל המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד ורד דשא

נגד

1. לנDAO אקספרס בע"מ

2. אהרון יוסף לנDAO

הנאשמים

שניהם ע"י ב"כ עו"ד איתן גריידי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאים הורשו, על יסוד הודהתם בעובדות כתוב האישום, בביטחון העבירות בהן הם הואשנו

בכתב האישום. מדובר בעבירות של אי הגשת דוחות, בגין זה הוראות פקודת מס הכנסה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת מס הכנסה). נוכחות הסרת המחדלים המאשימה הודיעה שתסתפק בעינויה הכלולת מסר מותנה וקנס, ולהלכה למעשה גדר המחלוקת בין הצדדים לפני ה证实 them. לשאלת שיעור הקנס שיש להשitis על נאים 2, באשר נאים 1 הינה חברה שאינה פעילה יותר.

2. כתוב האישום אווז חלק כללי ושלושה אישומים. על פי עובדות החלק הכללי לכתב האישום, נאשנת 1, חברה פרטית הרשותה בישראל, עסקה בתקופת הרלוונטי לכתב האישום בשילוח בינלאומי. נאים 2 היה באותה התקופה מנהלה הפעיל של נאשנת 1. על פי הוראות פקודת מס הכנסה היו הנאים חייבים להגיש, באותה התקופה, דוח על הכנסותיהם, לצורך מאzon וחשבון רווח הפסד מאושרים על-ידי רואה- חשבון, על הכנסותיה של נאשנת 1 (להלן - דוח). בנוסך, אף נאים 2 היה חייב להגיש דוח על הכנסותיו.

3. על פי עובדות האישום הראשון, בו הואשנו נאים 1 ו-2, הם לא הגיעו דוח על הכנסותיה של נאשנת 1 לשנת המס 2010 במועד. על פי עובדות האישום השני, בו הואשנו נאים 1 ו-2, הם לא הגיעו דוח על הכנסותיה של נאשנת 1 לשנת המס 2011 במועד. שני הנאים הואשנו כאמור, באישומים אלה, בעבורות של אי הגשת דוח במועד לפי הוראות סעיף 216(4) יחד עם סעיף 117 לפוקודת, כאשר נאים 2 יוחסה אחריות מנהלים לפי הוראות סעיף 222א לפוקודת.

4. על פי עובדות האישום השלישי, בו הואשם נאים 2 בלבד, הוא לא הגיע דוח (אישי) לשנת המס 2011 במועד. נאים 2 הואשם באישום זה בעבירה נוספת של אי הגשת דוח במועד לפי הוראות סעיף 216(4). בסך הכל מדובר אףוא בשתי עבירות של נאשנת 1 ובשלוש עבירות של נאים 2.

עמוד 1

.5 הנאשמים הודיעו כאמור בעובדות כתוב האישום הנ"ל והורשעו על יסוד הודהה זו בכל העבירות בהן הם הואשנו כאמור לעיל. כפי שצוין בפתח הדברים, כל המחדלים מושא כתוב האישום הוסרו.

בר. הראות לקביעת העונש ועיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

.6. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לעונש. ב"כ המאשימה ציינה כי בקשתו של נאשם 2 להמרת כתוב האישום בקנס מנהלי נדחתה. יחד עם זאת, נוכח הסרת כל המחדלים היא לא עטרה לעונש של מאסר בפועל וצינעה כי ניתן להסתפק במסטר על תנאי, קנס כספי והתחייבות להימנע מעבירה. ב"כ המאשימה לא עטרה לקביעת מתחמי עונש הולמים קונקרטיים אלא ציינה כי הקנס המנהלי בגין העבירות, בהן הורשעו הנאשמים, הינו בשיעור של 8,500 ₪, ואילו הקנס המרבי הינו בשיעור של 29,200 ₪; והכל בתיחס לכל עבירה ועבירה.

.7. ב"כ הנאשמים ביקש להקל עם נאשם 2 בכל הנוגע לגובה הקנס. ב"כ הנאשמים הדגישו כי נאשם 2 עשה כל שביכולתו להסרת המחדלים, כשלדבריו הוא הצליח בכך רק בעזרת חברים בקהילה החרדית, עליו הוא נמנה. ב"כ הנאשמים הרחיב בתיאור מצוקותיו של נאשם 2. מדובר באדם בן 46, נשוי אב לשרה ילדים. נאשם 2 עלה בגיל 21 לישראל, התנדב לצה"ל אך נתקל בקשיי קליטה רבים, הן במישור הכלכלי והן במישור הנפשי.

.8. דודו של נאשם 2 עבד אצל הנאשמת 1 ונאשם 2 החל לעבוד יחד עימו, כאשר דודו משמש כראש העסק ואחראי על הנהול מול הלוקחות. למרבה הצער, הדוד קיבל שbez מוחי, ועם התדרדרות מצבו הבריאותי התדרדר העסק והתמודט עד כדי חידושים פירעון. נאשمت 1 נתבעה על ידי עובדים, ספקים ומוסדות ובعطיו של מצב זה נבצר מנאשם 2 להגיש את הדוחות הנדרשים במועד.

.9. נאשם 2 החל לשקם את חייו באמצעות עזרה מהקהילה והגיש את הדוחות הנדרשים. יחד עם זאת, מצבו ממשיך להיות קשה הן במישור הכלכלי, הן במישור המשפחה והן במישור הרפואי. נאשם 2 סובל מבעיות בריאותיות שונות, ואף בתו הקטנה לקתמה בסרטן הדם. כיום עובד נאשם 2 שכיר ומפרנס בדוחק רב את משפחתו. אין ביدي נאשם 2 יכולת לשלם את הקנסות להם עותרת המאשימה ובהתחשב מכלול נסיבותיו עתר ב"כ הנאשמים לנקיוט עמו במידת הרחמים ולא למצות עמו את העונש.

.10. בנסיבות אלה, מצבו של הנאשם קשה ביותר, והוא מתקשה לפרנס את משפחתו. לנאשם אין כל יכולת לשלם את הקנסות להם עטרה המאשימה. ב"כ הנאשמים ביקש אפוא לנקיוט עמו נאשם 2 במידה הרחמים ולא להטיל עליו קנס. נאשם 2, בדברו האחרון לעונש, הctrarף בדמויות לדבריו ב"כ הנאשמים ועתר לרחמי בית המשפט.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם:

.11. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבע, תחילת, את מתחם העונש ההולם לעבירות שבביבוצעו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזר את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 4ג לחוק העונשין. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנווגת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירות כמפורט בהוראות סעיף

40ט לחוק העונשין.

12. לפי הוראות סעיף 40ט(א)(4) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בין השאר, במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ב"נזק שנגרם מביצוע העבירה". כאשר עסקין בעבירות מס הרכוכות באירועה, עיקר הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא המחדל שבאי הדיווח ובאי תשלום המס. לפיכך, כאשר המחדל מוסר מילא ברור כי הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא פחות במידה ניכרת.

13. בעבירות כגון דא הסרת המחדל הינה, אם כן, נסיבה מהותית ורבת חשיבות. מדובר לא רק בנסיבות שענינה "מאמציה הנאשם לתקן תוצאות העבירה ולפיצו על הנזק שנגרם בשלה" - נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה ועשוייה להשפיע רק על גזרת עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש ההולם, כאמור בהוראות סעיף 40יא(5) לחוק העונשין - אלא כאמור בנסיבות מהותית, היורדת לשורשן של עניין ועל כן משפיעה על קביעת מתחם העונש ההולם עצמו. הלכה למעשה, כאשר המחדלים נשוא עבירות המס מוסרים, מידת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים הינה פחותה, והיבט זה צריך לבוא לידי ביטוי בקביעת מתחם העונש ההולם.

14. בנסיבות אלה אני קובע, אפוא, כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא כולל רכיב של מאסר מותנה ועונשה כלכלית, וכן - במקרים המתאימים - התchingיות להימנע מעבירה. ברכיב המאסר המותנה מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה של חודשיים לבין מאסר מותנה של ש蒙נה חודשים. ברכיב העונשה הכלכלית מתחם העונש ההולם הוא בין קנס בשיעור של כמה אלף ₪ לבין קנס בשיעור של כמה עשרות אלפי ₪.

גזרת עונשם של הנאים בתוך מתחם העונש ההולם:

15. בהתאם להוראות סעיף 40יא לחוק העונשין על בית המשפט לגזור את עונשו של נאים בתוך מתחם העונש ההולם - למעט במקרים חריגים בהם הוא רשאי לצאת ממתחם זה, שאין עניינם לכך - תוך התחשבות בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות כמפורט בהוראות הסעיף האמור.

16. במקרה דנא יש להידרש רק לשאלת עונשו של נאים 2, שכון החברה - נאשمت 1 - אינה פעליה ומוסכם כי יש להשitis עליה קנס סמלי בלבד. גם בשאלת זו - שאלת עונשו של נאים 2 - המחלוקת בין הצדדים מצומצמת למדי ונסובה סביב סוגית הקנס בלבד, שכן אין מחלוקת שהענישה צריכה לכלול רכיב של מאסר מותנה.

17. לפחות חומרה יש להתחשב בעובדה שמדובר בשלושה אירופאים שונים, שהשתרעו על פני תקופה של שתי שנים מס עוקבות. לפחות קולה יש ליתן משקל להודאת הנאים ולנטילת האחריות על ידי נאים 2, ברוח האמרה "מוֹذָה ועִזָּב יְרַקְמָ" (משל, פרק כ"ח פסוק י"ג). עוד יש להתחשב, לפחות קולה, בהיעדר עבר פולני של נאים 2, בנסיבות הספרתיות שהביאו את הנאים למבצע העבירות - כפי שפורטו בטיעוני ב"כ הנאים ולא נסתרו - ולבסוף בנסיבות האישיות הלא פשוטות של נאים 2.

18. על רקע מכלול/Shikolim אלה אני גוזר בזה, על שני הנאים, את העונשים הבאים:

על נאים 2:

(א) מאסר על תנאי למשך חודשים, אותו לא ישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים

מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת מס הכנסה.

(ב) קנס בסך של 7,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם ב-14 תשלומיים חודשיים, שווים ורכזופים, החל ביום 1.6.15 ובכל ראשון לחודש של אחרים.

היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד!

(ג) התחייבות להימנע, במשך שנתיים מהיום, מהעבירות בהן הורשע נאשם 2, על סך של 30,000 ₪, או 100 ימי מאסר תמורה. היה ונאשם 2 לא יחתום על התחייבות כאמור תוך 7 ימים מהיום, הוא יאסר לתקופה של 30 יום.

על נאשםת 1:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתחום 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ח' איר תשע"ה, 27 אפריל 2015, במעמד
הנוכחים.